

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2012. április 22.
(vasárnap este)**

Horváth Géza

AZ ÜDVÖZÍTŐ HIT

Alapige: Róma 4,16-21

Azért adatott tehát az ígéret a hit alapján, hogy kegyelemből legyen, és így bizonyos legyen az ígéret Ábrahám minden utóda számára: nem csak a törvény alatt élőknek, hanem az Ábrahám hitét követőknek is. Ő mindnyájunk atyja Isten színe előtt, ahogyan meg van írva: „Sok nép atyjává tettelek.” Mert hitte, hogy Isten megeleveníti a holtakat, és létre hívja a nem létezőket. Reménység ellenére is reménykedve hitte, hogy sok nép atyjává lesz, ahogyan megmondott: „Ennyi lesz a te magod!” Mert hitében nem gyengült meg, amikor arra gondolt, hogy százesztendőss lévén, elhalt már saját teste, és Sára méhe is elhalt. Isten ígéretét sem vonta kétségbe hitetlenül, sőt megerősödött a hitben dicsőséget adva Istennek, és teljesen bizonyos volt afelől, hogy amit Isten ígér, azt meg is tudja tenni.

Imádkozzunk!

Hálásan köszönjük, Urunk, hogy ezen az estén is együtt lehetünk. Köszönjük, hogy senki nem tudott lebeszélni bennünket arról, hogy elinduljunk és itt legyünk a te igéd hallgatásán.

Köszönjük, hogy szeretsz bennünket, és mindig jót akartál az embernek. Akkor is, amikor megteremtetted, és már akkor is, amikor bűnbe esett. Köszönjük, hogy ezt a jót azután is munkáltad, és tettél is ezért, legfőképpen azt, hogy egyetlen Fiadat küldted a világba, hogy éljünk általa.

Tudjuk, Urunk, és igazat adunk az igének, hogy sokan nem jutnak életre, hitre, és sokan maradnak abban a kárhozatban, amit az első emberpár bűnesete folytán elvettünk magunknak.

Köszönjük, hogy szavad hangzik. Szolgáid hirdetik sok-sok helyen. Köszönjük, hogy hangzik az evangélium, az örömhír. Áldunk téged, ha eljutott már hozzánk is, és nemcsak hallottuk, hanem meg is hallottuk azt.

Kérünk, ma este is szembesíts ezzel bennünket, hogy hallani szoktuk, vagy pedig meghallottuk, igazat adtunk annak: megvallottuk bűneinket és elfogadtuk annak bocsánatát.

Kérünk, ma este is ragyogjon előttünk ez a hatalmas szeretet, amely égett a Golgotán. Ragyogjon előttünk az az irgalom, amellyel szánsz bennünket ma is, a rohanó, bűneivel küszködő embert. Kétségbeesésbe, kilátástalanságba, valamilyen csapdába került emberi lelkeket, akit szánsz, és szeretnél segíteni rajtuk.

Szóljon erről most a te igéd. Kérünk, Szentlelked által közben munkálkodjál a szívünkben és gerjessz hitet. Kérünk téged az igaz hitért. Ezt munkáld bennünk, Urunk, ezzel ajándékozz meg, és ebben az igaz hitben tarts meg bennünket, mint a te népedet.

Ámen.

Igehirdetés

Ennek a szakasznak az alapján nézzük meg, mi az igaz hit? Az előbb azt énekeltük, hogy „Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét, legfőképpen az igaz hitért.” Azzal kell szembesülnünk, hogy milyen a hitünk. Ha van igaz hit, akkor bizonyára van másféle hit is.

Isten igéje alapján most elmondom, hogy sokféle hit van. Róma 4,14 versében például üres hitről beszél a Szentírás. Az üres hit pedig olyan, mint az éhes számára az üres hűtőszekrény. Nem ér semmit. Vagy olyan, mint az üres pénztárca. Fizetnék a boltban, de kiderül, nem hoztam magammal pénzt. A boltban sem mondják: majd behozza. Tehát nem érünk vele semmit. Ilyen az üres hit is. Az ember azt hiszi, számára ez az üres hit elég, és ez borzasztó.

A Római levél 2. fejezete arról szól, hogy a zsidóság — mondja Pál apostol — azt hitte, az ő hitük elég, mert ők ismerik a Törvényt, nekik van Mózesük és vannak prófétáik, mert Isten rájuk bízta az Ő igéjét. De Pál apostol azt mondja: nem elég! Ezzel az üdvösségbe nem juttok el. Üdvösséget ezért nem kaptok, legfeljebb előnyt kaptatok. Mondjuk negyven kilométeres a hit versenypályája, mint a maratoni futás, ti pedig most valamennyi előnyt kaptatok.

Isten beírta a ti szívetekbe a törvényt, ráadásul még oda is adta, hogy olvassátok, tanulmányozzátok is. Szerintetek ez elég, hogy olvassátok, tanulmányozzátok. Sajnos, nagyon sok embernek is elég: Elmentem a templomba, mit akar még a pap? Befizettem az egyházadót (nem is fenntartást), mi kell még? Mi azért rendes reformátusok vagyunk. Hogy rendes, azt kétlem, de hogy református, azt még inkább kétlem — szoktam mondani.

Az üres hit olyan, hogy nem érek vele semmit. Nem tudok vele bemenni a mennybe, nem elég ahhoz, hogy üdvözítsen. Sokan az üres hitben, a vallásos szertartásokban bíznak: Elég, ha ennek meg annak az előírásnak eleget teszünk.

Pál apostol a Római levélben azt mondja: nem elég! Mert van üdvözítő hit. Ábrahámnak ilyen volt a hite. Akik hisznek, azok az Ábrahám gyermekei, utódai, leszármazottai. Nem azok, akik test szerint származnak Ábrahámtól, nem azok, akik körül vannak metélve, nem azok, akik ismerik a Törvényt, hanem azok, akik az Ábrahám hitéből valók, akik ugyanúgy hisznek, mint Ábrahám.

Pál apostol itt a 4. fejezetben azt írja le, hogyan hitt Ábrahám. Amit most felolvastam, ebben a néhány sorban nyolcszor fordul elő, hogy Ábrahám hitt.

És egyszer úgy, hogy teljesen bízott abban, nem volt kétsége afelől, hogy amit Isten ígér, azt meg is tudja tenni. Vajon jellemző ez rád nézve, hogy hiszel? Miért olyan fontos ez? Azért, mert a Biblia összekapcsolja a hitet az üdvösséggel. A mi hitünknek az irányultsága az üdvösség.

Nem azért hiszünk, hogy könnyebb legyen a földi életünk. A hitetlen ember azt hiszi, azért kell hinni, hogy ezen a földön könnyebb legyen az élete, mert annak jó, aki hisz. Jó a betegnek, aki így viseli a betegségét, jó az orvosnak, aki így gyógyít. — A mi hitünk irányultsága a mennyország. Így mondja Isten igéje: „Gazdag örökség jutott nekem. Az én részem kies helyre esett.”

A hívő embernek a legnagyobb öröme és legnagyobb boldogsága az, hogy el van készítve számára Jézus érdeméért az a hely, amit szem nem látott, fül nem hallott, és embernek szíve meg sem gondolt, amit Isten ígért az Őt szeretőnek. A hívő ember legnagyobb öröme és hitének irányultsága ezen a földön az, hogy mienk a menny örökre. Kincset, életet, hitvest, gyermeket mind elvehetik — írja Luther —, mit ér ez őnekik, mienk a menny örökre.

Vagy ahogy a 426. dicséretben énekeljük: „Ember bánthat és zavarhat, szíved áldott menedék. Sorsom próbál és sanyargat, édes csenddel vár az ég.” Igen, én is öregszenek, én is beteg vagyok, én is erőtlen leszek, én is meg fogok halni. Sorsom próbál és sanyargat, de édes csenddel vár az ég. Ezért a hívők mindig felfelé néznek, mert a hitük irányultsága, a célja a mennyben van. Ezért István felfelé néz, és mit lát? A megnyílt eget. Láthatta volna az őt kövező zsidókat is, de mi volt az ő hitének az irányultsága? Az, hogy azt a mennyet, amit nekem Jézus megszerzett az Ő vérével, senki el nem veheti tőlem. Se a római császár, se ezek, akik itt megköveznek engem. Ezt nekem Isten megszerezte, odaadja, és félretette, le van foglalva a helyem.

Jézus mennybemenetele óta a hívőnek le van foglalva a helye a mennyben, mert azt mondta: „Elmegyek, helyet készítek nektek, ne nyugtalankodjék a ti szívetek, és ne féljen.” Legyen ez a te békességed.

Ábrahám is előrenézett. Hogy mondja a Zsidókhöz írt levél? Ábrahám várta az alapokkal bíró várost, amelynek tervezője és alkotója az Isten. Úgy ment Kánaán felé, hogy célja már a mennyei Jeruzsálem volt. Ez a hit, ez az üdvözítő hit.

Nézzük meg, mi kell ahhoz az üdvözítő hithez, hogy üdvösségem legyen? Mi a hitre jutás útja?

Hallgatom Isten igéjét. Azt mondja az Írás, a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.

Ismétlem a fiataloknak mondottakat. Ha mész az utcán, és valahonnan leesik egy téglá, és az melléd esik, te azt mondod: Uram, hiszek, mert nem a fejemre esett a téglá, tényleg vagy.— Így nem születik hit. Ez nem hit, ez üres hit. Hit csak úgy születik: hallom Isten igéjét, és közben a Szentlélek munkálkodik a szívemben. Mint ahogy Lídia az Apostolok Cselekedete 16. részében. Pál hirdeti az igét, és miközben hirdeti, aközben a Szentlélek megnyitja Lídiának a szívét, és ő lesz Filippiben, meg Európában az első keresztyén. Hallom az igét, a Szentlélek meg dolgozik bennem. Így juthatunk hitre.

Éppen ezért Isten igéjének fel kell hangoznia. Azt mondja a Szentírás: mindegy, ki hirdeti Isten igéjét, mindegy, hogy színből vagy szívből. Az nem mindegy, hogy mit hirdet. Ezért Pál apostol leszögezi, amikor a különféle gyülekezetekbe megy, hogy ő Jézus Krisztust akarja hirdetni, mint megfeszítettet.

Ugyanis valljuk, hogy az igehirdetésben a hitnek a tárgyára és tartalmára kell utalni. A mi hitünknek a tárgya és tartalma Jézus Krisztus és az Ő váltságműve. Mindegy, hogy Noéről vagy a szent sátorról beszélek, Ezékiásról vagy Sámuelről, vagy Dávid elhívásáról, akkor is Jézus Krisztusról kell beszélnem, mint megfeszítetttről, mert róla beszél az Ószövetség is. Az egész Szentírás Jézusra mutat. Lásd Jézus keresztyét. Nézd a nyitott sírt. El van hengerítve a kő. Jézus feltámadt és él. Jézus Krisztus tökéletesen elvégezte a váltságot. Eleget tett Isten igazságának. A bűnös fel van mentve, ha ezt hittel megragadja. Örök élete van. Mert aki hisz, üdvözülni fog. Aki nem hisz, elkárhozik.

Mit hisz?

A Heidelbergi Kátéről sokat beszélek, és mióta az esti alkalmakon magyarázom, még inkább felragyogott nekem. Mit hiszünk? Ez a lényeg. Nem az, hogy kiben hiszünk. Istenben az ördögök is hisznek és rettegnek tőle, de el fognak veszni. Sok ember elvész, aki azt mondja, hogy Istenben hisz. — Mit hiszel Istenről? A hit az, hogy hiszem, hogy úgy szerette ezt a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy kimentsen minket a jelenvaló gonosz világból.

A hit kezd már bennünk ébredni, amikor hiszem, hogy Jézus Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, és feltámadott a megigazulásunkért. Minden le volt írva, le volt fektetve a világ teremtése előtt. Elhatározta, hogy fiaivá fogad. Amikor az emberek ezt megértik, nemcsak hallják... Jézus azt mondja: akik meghallják, azok élnek. Az a kérdés: te meghallottad-e? Ez nem garancia, hogy gyerekkorod óta hallod. Mikor hallottad meg, amikor úgy mondta neked Isten, ahogy például a pünkösdkor a férfiaknak mondta? És szívükben megkeseredtek, mert meghallották Isten igéjét, és azt mondták: ha ez igaz, elvesztünk.

Amikor az ember úgy hallja, mint az ószövetségi királyok, hogy hozzák a tekercest, elolvassák és felolvassák a királyok előtt. Például Jósiás király. Azt mondja: ha ez igaz, amit olvastunk, akkor nekünk végünk van, akkor nekünk semmi esélyünk. Az a csoda, hogy Isten eddig eltűrt bennünket.

Jeremiás meg is fogalmazza ezt a Síralkok 3,22-ben: „az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk, mivel nem fogyatkozik el az Ő irgalmassága.” Az ember azt mondja: igazad van, Uram. „Veszendő, utolsó bűnös vagyok.” Semmi érdemem nincs. Semmit nem tudok felmutatni, amit elfogadnál. Nem mentegetem magam, hanem elfogadom a te ítéletedet.

Amikor az ember ezt meglátja, akkor Isten Lelke rögtön megmutatja neki a megoldást. Mert az evangélium mindig az, hogy Isten megoldást készít az embernek. Ha csak törvényünk lenne, akkor Isten csak diagnózist állítana fel, mint az orvos. Megmondja: ez a baj, de nem tudunk magán segíteni. Ha nem lenne evangélium, nagypéntek és húsvét, ha nem lenne mennybemenetel és pünkösd, akkor nekünk a Biblia csak azt mondhatná, hogy el vagy veszve. De azóta hir-

detjük az evangéliumot: meg vagy mentve. Hogy mindenki, aki hisz, és csak aki hisz, az üdvözülni, mert meg vagy mentve, meg vagy váltva.

Amikor a Szentlélek elkezd az ember szívében dolgozni, rámutat Jézus Krisztusra, az ember elkezd hittel megragadni, az az üdvösség. Nemcsak diagnózis van, hanem terápia is. Nemcsak megmondja a törvény, hogy meghaltál, hanem ott a terápia is, megmenekülhetsz. Felragyoghat az arcod, meg van bocsátva a bűn. El van végezve a váltság. Jézus Krisztus elvégezte.

Mit mond a Zsidókhoz írt levél 10,14. verse? „Egyetlen áldozatával örökre tökéletessé tette a megszentelteket.” Ez a hit, amikor hittel megragadom azt, amit Isten 2000 évvel ezelőtt elvégzett a Golgotán, az az enyém, az rám is érvényes, értem is, nekem is kiváltság akár fiatal vagyok vagy öreg, akár gyermek. Amikor Pál azt mondja korinthusi levélben: lehet, hogy a bölcsek, az előkelők, a nagy tudósok nem értik meg, de van, aki két elemet végzett, de felragyog neki világosan és megérti.

Azt énekeljük: „A bölcs nem fejt meg törvényedet sosem. Te fejtet meg nekünk, te hű szíveknek Atyja, kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.”

Mi az igaz hit? A Szentírás és hitvallásunk szerint három dologról kell itt beszélni.

Az igaz hit először is *ismeret*. Vagyis azt jelenti: ismerem, amit Isten az Ő igéjében kijelentett. Ezért magyarázzuk a Szentírást.

A második: *igaznak tartom*, amit Isten kijelentett. Ezért énekeltük: mind igazak és ámenek, amik szádból kijöttek. Mert hiába ismerem valamit, ha azt mondom, nem igaz. Ha valamire azt mondom nem igaz, akkor azt nem hiszem.

A harmadik az, hogy szívemben *bizalom* gerjed iránta. Bizalmam van az én Atyámhoz. Ez a hit. Nem az, hogy van Isten. Azt felejtsük el. Ábrándítsuk ki belőle kollegáinkat, családtagjainkat, szomszédainkat. Hogy ő hisz, neki mekkora hite van — nem nagyon látom. Semmi, üres. A hit az ismeret, ismerem azt, amit Isten mond nekem arról, hogy ki vagyok én. Arról, hogy bűnös vagyok.

Arról, hogy kicsoda Ő, a minden irgalom Atyja, arról szól a Szentírás. Igaznak tartom azt. Ez így van. Nem tudom magam védeni, mentegezni. Belátom. Bizalmam van, ami odafordulás Jézus felé.

A tékozló fiú, amikor hazamegy, akkor neki nagy bizalma is volt. Amikor a tékozló fiú az atyai ház felé indul, akkor ismeri, hogy az atya házában béresek is bővülködnek kenyérben. Bizalma van az atyja felé, hogy nem fogja kizavarni, elküldeni, mert el sem menne. Az én atyám visszafogad majd engem. Elindul, és hazamegy.

Jézus azt mondja: aki hozzám jön, azt semmiképpen ki nem vetem. Nincs bizalmad odamenni? Azt mondd sok és nagy az én bűnöm, engem nem fogad el Jézus, nekem nem ad bocsánatot.

Hát a vámszedő hogyan ment Jézushoz? „Isten, légy irgalmas nékem, bűnösnek.” Bizalmam van, hogy irgalmas leszel, megbocsátasz nekem is. Ez a hit. Ahogy a tékozló fiú megy, meg a Máriák, a vámszedők, meg a parázna nők mennek... Megyek és viszem az elrontott életemet, így tudok jönni, amint va-

gyok, sok bűn alatt, nem várva, hogy lelkem terhe, szennye fogy, mert nem fog fogyni, csak napról napra több lesz. Jövök semmit nem hozva, keresztedbe fogózva. Meztelen, hogy felruházz, árván bízva, hogy megszánsz. — Sehogy más-hogy nem tudok jönni, csak ilyen szerencsétlenül, Uram.

Aki ezt elmondja, ott gerjed a hit. Ott a Szentlélek gerjeszti a hitet. Tudd meg, hogy így van.

Ábrahámról azt olvassuk, hogy hitében nem rendült meg. Nem rendült meg? Akkor mi van Izmaellel? Mi van azzal, amikor Isten kijelenti: Sárának fia lesz? Ábrahám nevet. Százestendős vagyok, Sára meg kilencven. Megszűnt az asszonyi természet. És mit ír az ige? Ábrahám nem rendült meg hitében.

Én ezt kétféleképpen értem. Egyrészt a délelőtti hirdetett megigazulás alapján, mert Isten, akinek megbocsátja bűnét, arra úgy néz, mintha soha semmi bűnt nem követett volna el. Nem rója fel a bűnt. A másik, ami felé jobban hajlok, az az, hogy Ábrahám hitében azért nem rendült meg, mert a Biblia több olyan személyről beszél nekünk, akiknek a hite arra irányult, hogy amit Isten ígér, azt meg tudja tenni, tehát Ábrahám a végkifejlet tekintetében szilárd volt. Miben nem volt szilárd? Az odavezető útban. Hogy az hogyan lehetséges, hiszen százéves vagyok.

Amikor Máriának kijelenti az angyal, hogy fiút fog szülni, mert a Szentlélek száll rá, ami benned fogan, az a Magasságostól lesz, akkor Mária azt kérdezi: hogyan lehetséges ez? Tehát nem abban kételkedik, hogy Jézus megszületik, hanem abban, hogyan megy ez majd végbe. Ez teljesen más. A Biblia szerint nem kételkedés. A kételkedés az: ez nem fog megtörténni. Ez nem eshet meg, ez nem jön be. Ez a hitelenség. Amikor Mária kérdi, hogyan lehetséges ez? annak az embernek a csodálkozása, aki nem ismeri még az odavezető útnak a mivoltát. Ez a nagy különbség. Sára azért nevetett, mert kételkedett. Ábrahám nem kételkedett.

Az 1Mózes 22-ben van leírva. Ábrahám felviszi a fiát a Mórija hegyére. Felteszi az oltárra. És úgy gondolkodott, hogy Isten a halálból is képes visszahozni. Azt nem tudom, hogyan, de a végkifejlet, hogy Isten kihozza a halálból. Azt olvassuk: „hitte, hogy Isten megeleveníti a holtakat, és létre hívja a nem létezőket.” Ebben az is van, hogy Isten ad újjászületést, új teremtés lesz valaki, a kutyából is lesz szalonna, mert Isten létre hívja a holtakat. Ha Isten szól, kijön a halott.

A végkifejletet illetően Ábrahámnak soha nem volt kétsége. Ez a hit. Nincs kétségem. Megvigasztaltál, erősítéd én hitemet — énekeljük. Mert minden kérdéssel, kétségeskedéssel is Isten a hitet akarja erősíteni.

Hogyan lehetséges ez? Amikor ezt kifejtem neked, még ezt is megadom neked, akkor majd erősödik a hited. És a végén elmondod: Boldog az, aki hitt.

Még egyszer felteszem a kérdést: Milyen a te hited? Üdvözítő hit-e a te hited?

Bizonyos lehet-e a hívő arról, hogy neki igaz hite van? Kijelenthetjük-e, hogy nekem igaz hitem van? Esetleg nem tűnik ez gőgösségnek, fennhéjázásnak? Elég baj, ha valaki nem tudja, hogy neki örök élete van. Általában azt je-

lenti: nincs neki. Úgy véli: Hogy üdvössége van-e, majd Isten eldönti. — Hát mire vársz? Már régen eldöntötte.

Az 1János 5,13-t olvassuk el. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek az Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” Aki hisz a Fiúban átment a halálból az életre.

A XVIII. században írja valaki. Erre a kérdésre, hogy tudhatjuk-e azt, hogy nekünk igaz hitünk van. Bizonyos lehetek-e benne? A válasz: csak vizsgáld meg magad, vajon feltalálod-e magadban ezeket a dolgokat: az ismeretnek, az igaznak tartásnak és a bizalomnak a dolgait. Akkor vond le a következtetést. Azoknak van igaz hitük, akik a maguk tulajdon igazságukat megtagadván, e világnak és a bűnnek minden szeretetét elhagyván, egyedül Jézus Krisztushoz folyamodnak, üdvösségüket egyedül Őbenne keresik, Őt mindenek felett becsülik és szeretik. Én pedig mindezeket a dolgokat feltalálom magamban, annak-okaért igaz hitem vagyok.

Világos megfogalmazás. Ismerem a kijelentést, igazat adok neki, bizalmam van Isten iránt, megtagadom a világi kívánságokat, Jézus Krisztust szeretem és követem. — Felfedezem magamban ezeket, és igaz hitem van.

Boldog az, aki hitt. Ma este nézd meg: van-e igaz hited. A hit Isten ajándéka. Ezért énekeltük: Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét.

Azt is szokták mondani: de jó neked, hogy hinni tudsz. Sokan nem is akarnak hinni. Aki az Urat keresi, annak a szívében az Úr elvégzi munkáját igéje és Szentlelke által, és hitet ajándékoz neki. Ezt a hitet pedig növeli a mi Urunk. Ezt kérni is lehet, mert a tanítványok is kérték: Uram, növeld a hitünket.

Ezt a hitet Isten hatalma őrzi (1Péter). Mert a hitet nemcsak adja a mi Urunk, hanem táplálja is, és gondoskodik, hogy hitben előre tudjak menni, és végül elérjem hitem célját: a lélek üdvösségét, és belépjek a mennyei Jeruzsálem kapuján, megköszönjem az Úrnak, hogy szeretett, megváltott, megtartott. Ott fogom igazán zengeni: Boldog, aki hitt, mert megajándékozott hittal.

Imádkozzunk!

Bárcsak vallanánk, Úr Jézus Krisztus, hogy a hit drága kincse örök és fő javunk. Bárcsak vallanánk, hogy ha a földön elvesztjük szerelmünk tárgyait, maradjon meg mellettünk szerelmed és a hit. Csak azt el ne veszítsem, mi benned, ó, Úristen remélni megtanít.

Engedd Urunk, hadd lássuk, milyen nagy ajándékot kaptunk a hitben és hit által: Igazságot, megigazulást, szentséget, Jézus Krisztust. — Mindent, ami az életre és a kegyességre szükséges.

Áldunk ezért téged.

Köszönjük a hirdetett ígét. Engedd, hogy Szentlelked munkálkodjék a szívekben, mert te ismersz bennünket egyedül. Te tudsz bennünket térdre kényszeríteni, meggyőzni bennünket bűn, igazság és ítélet tekintetében.

Kérünk, cselekedj Szentlelkeddel, végtelen érdemeddel.

Ámen.

Ramsey M. 479.

m

Hin-ni ta- níts, U-ram, kér-ni ta- níts!

Gyer-me-ki, nagy hi-tet kér-ni ta- níts!

In dítsd fel szí- ve-met, Buzduljon fel, ne-ked

Gyüj-te- ni lel- ke-ket! Kér-ni ta- níts!

2. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Lélekből, lelkesen kérni taníts! Üdvözítőm te vagy, Észet, erőt, szívet adj, Lelkeddél el ne hagyj! Kérni taníts!

3. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Gyorsan elszáll a perc: kérni taníts! Lásd gyengeségemet, Erősíts engemet, Míg diadalt nyerek: Kérni taníts!

4. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Jézus, te visszajössz: várni taníts! Majd ha kegyelmesen Nézed az életem: Állhassak csendesen. Hinni taníts!

Mascher Ray.